

YOL

Bu notları niçin kaleme alıyorum? Onu izah etmemekiçine girilmek istenen meselenin kapısını açmamak, binaya bacadan dalmak gibi olacak.

Uzatmamak için, kaleme sarılışın iki sebebini söyleyeyim: 1) Genel sebep, 2) Özel sebep... var.

1) GENEL SEBEP: Adeta enternasyonal olan sebeptir (Okunamadı) bütün dünya seksiyonlarına kendisini dayatan sebeptir.

Bu sebebi bugünkü gerçek sosyalizmin, Leninizmin doğarken attığı ve sonuna kadar sıkı sıkıya tutunduğu büyük inkılapçı prensibinden alıyoruz. Lenin 1902 Mart sonunda bitirdiği "Ne Yapmalı" sııyla sosyalizmin sağlam teorisini kurarken şöyle diyordu: "Genç hareketimiz, öteki ülkelerin tecrübelerini içi ne sindirmedikçe meyvalı olamaz."

Lâkin o başkalarının denemelerini hazmetmek, "temsil ve temessül" etmek (kanına karıştırmak, içine sindirmek) işinin sadece o tecrübeleri tanımak, ezberlemek ve istinsah etmek, kopya etmek demek olmadığını da ısrarla anlatıyor. ve yazıyordu: "Kendi kendini tenkit ve mürakabe (eleştiri ve denetleme) etmeyi bilmeli." (Ne Yapmalı?)

Lenin'in "Genç" teşkilatı bu öğüdü beynine çivilediği içindir ki, ob jektif şartların imkanlarından da hız alarak, Avrupanın ve İkinci Enternasyonal'ın iliklerine kadar "eski" ve "ihtiyar", hatta bunak, -ve Leninin deyimiyle "kocakarı, -teşkilatlarının geveleye geveleye posa haline sokmak üzere buldukları inkılap doktrinlerine bir daha can verdi. Ve bütün yaşlı dünya partilerinden önce, en büyük inkılap dalgasını idmanlı kulaçlarıyla atlayıp geçti...

Ruhu aynı mefkûre (ülkü) ile tutuşmuş inkılapçı varlıklara bundan büyük ders ve bundan daha uyulacak örnek bulunurmu?

Bu sahadaki "gençliğimiz" kadar boşluğumuzda besbelli. Ve bu boşluğun derinliği kadar uçurumlaşmış bir hatanın karşısında bugün bir çok enginleşmiş, yahut mekanikleşmiş, taslaşmış başlar dönüyor. Ve ne dediğini, ne yaptığını bilmezcesine, gittikçe fırtınalaşan yaşayış dövuşü içinde inkılapçılar sınıf yolunu şaşırıyorlarsa, bu şaşkınlığın sebeplerinden başlıcasını: "kendi kendini tenkit ve mürakabe etmeyi" bilmeyişte bulmak mümkündür.

Lenin, bir teşkilattan ne olduğunu anlatmak için, hataları karşısında ne vaziyet aldığına bakın, der (Çocuk Hastalığı). Ve daima söyler: Bir hatayı görmek ve kavramak, yarı yarıya düzeltmek demektir (Ne Yapmalı).

Hata nedir? Ortada: 1) "Öteki ülkelerin tecrübelerini hazim ve temsil" etmemek, kanıne ve ruhuna sindirmemektir.

2) O tecrübelerden çıkmış derslerle "kendi kendini tenkit ve mürakabe etmeyi" bilmemektir.

Bir itiraz fıskırabilir: --Canım, tenkit ve mürakabe işi "baş"larını yapmadığı birşey mi sanki?

Fakat biz başların (geflerin manâsında gelir) "iç"lerine sinmiş öyle Türkçesi neidiği belirsiz görüş ve bilişleri muşt etmiyoruz.

Birincisi: Parti meydanında maskesiz döğüş ve max maskeleri amansızca vurup düşüren diyalektik, disiplinli kanaatlardan bahsediyoruz.

İkincisi: Yalnız parti başları arasında geçecek bir kördöğüşünü saymıyoruz. Partinin kitlesi önünde ve içinde, hiç olmazsa parti kadrosu çerçevesinde, partiliye: "Dövuşüyorum ohalde varım!" dedirtecek cinsten çarpışmalardan konuşuyoruz.

Bu çeşit çarpışmalara "ilmi münakaşa" (Bilimsel tartışma) denir. Sosyalistçe ilmi münakaşa nasıl olacak?

Lenin diyor ki: Parti içinde inkılapçı vasfını ve işçi karakterini kaybetmeyen her ilmi münakaşa akidece, mezhepçe (doktrinçe) bir ilerleyiş, bir terakki âmilidir. (Ne Yapmalı?)

Demek ki, Leninci münakaşası vasıfları taşıyacak: Partici, inkılapçı Proleter terci...

O tarifi daha elle tutulur hâle getirmek için söyle açalım: 1) Parti çerçevesi içinde

2) Parti disiplinine uygun münakaşa kavramını burada uzun uzun açmaya lüzum görmüyoruz. Tek sözle: mutlak ve soyut ve tartışma için tartışma değil Partinin pratik veya teorik ilerleyiş için yapılanlara yararlığı dokunacak ve ancak karara varılınca kadar sürececek bir münakaşadır.

3) Gerçek sosyalizm ilkelerinden saptmış inkılapçı,

4) Ameleci (yani mücadeleci ve gene ameleci (yani maddeci))

5) İlmî, yani olanların gerçekçi (realist) ve dinamik tahlili yapılarak,
6) Birkaç "baş"ın esrar parçalıyan dehlizleri içinde kaybolmamış veya pusu kurmamış, mücerret (soyut) ve mutlak değil, tek mil vücudun bütün hücrelerinin her zerresinin sarsan, kamçılıyan, ve canlandıran müşahhas (konkret: elle tutulur) münakaşası gerektir... Daha doğrusu göz ve kulakla duyulur, fakat daha ziyade yazılı biçimde (medenice) akıcı sürükleyici, saldırgan münakaşa bize gerek.

Buradaki görülüp tutulmak şart dostlar içindir. Yoksa elbet münakaşalarımız düşman görmemelidir. Bunun aksini kimin hatırına gelir? Fakat bizde en eksik olan şey yazı ile fikir bildirme şeklidir. Peki herkes ağız içinde gevelenenden ne anlarsın, dedi kodu hangi prensip kazancına kapı açabilir? Bizde bu yok.

O yoksa tam bir sosyalist parti de yoktur.

Tabii yok sözü ortada hiç bir şey bulunmuyor demek değildir. Bir cereyan, bir hareket hatta bir teşkilat bulunabilir. Fakat bu hareketin ve teşkilatın Leninci kavrayışla "parti" olması çok daha başka şeydir. İleride göreceğiz.

Bunu bilmiyen yahut bilip de söylemekten korkan kişi, ya Leninizmi softaca ezberlemiş bir skolastiktir, medrese kaçkıdır; yahutta gayet sinsî, gayet tehlikeli bir "harekette kuyrukçu" veya bozguncudur.

Her iki haldede her iki kategori zihniyet proletaryanın inkılapçı keşif kolu için yalnız lakedir ve yalnız ağır bir yükür. Okadar da kalmaz. Hareketin bir kankiranı ve düşmanıdır. Öylesi hemen ameliyat edilmeye muhtaçtır.

Bu yanlış!

Sosyalist yanlış karşısında ne katır inadıyla direnir, ne kocakarı bunaklığıyla yamyassı apışıp kalır.

Gerçek sosyalist, yanlışını önünde, o hatayı düzeltinceye kadar çelikten bir yay gibi önce gerilir ve sonra sağlamlaşan ve düzelen taze inancıyla, gerileyişini fersah fersah aşarak, bir hamlede zembereğinden fırlar ve ilerler.

İşte günün gücü! Ve boynumuzun borcu.

"Kişiler (Bireyler) için doğru olanı, uygun değişikliklerle siyasete ve partilere de tatbik etmek mümkündür. ~~Kararlı olarak yanlış politikadan vazgeçilmezdir.~~ Hatasız insan yoktur ve oyamaz. Makul olmak yanlışla düşmemekten ibaret değildir. Makul olmak ^{ex-ist-yanlış}... lara düşmemek ve yanlışları kolayca ve çarçabuk temir etmeyi bilmektir." (L'Çocuk Hastalığı, s. 25)

Onun için hayatı partinin yaşayışı ile hal ve hamur olmuş saçını orada ~~miş~~ şartmış, başını ona adanmış bulunan her mücahit (militan) yoldaş, o parti güneşini kefaretinin böyle açık seçik satırlarla vermeye mecburdur.

Mecburiyete uydum.

Bu gücü ne dereceye kadar bağaracağım?

Yalnız elimden geldiği kadar değil, -son merkez komitesinin kararına göre- mecbur olduğum dereceye kadar uğraşacağım.

2) ÖZEL SEBEP Millî sebeptir. Öz bizim illettir.

İllyeti (determinizmi) oportada: en isterik krizleriyle bar bar bağırıyor.

Tabii, "Umumi sebep" in (genel nedenin) dünyaya getirdiği ucube eniktir bu.

Yukarıda bir uçurumdan, bir uçurumun üstünde dönen bağlardan yolunu şaşırmış dolayık bacaklardan söz ettik. Şüphesiz o bağların içinde koparılması gerekenler kadar, dönmemesi icab edenlerde var. Fakat uçurum okadar sarp ve derin ki.

Kuşku yok dolayan bacaklar yalnız başka sınıfların meyhane ve kerhanesinden yeni çıkmış sarhoşların bacakları değildirler. Bunların hatta çoğu yolun cetinliğine, taşıya dikenine takıldığı için sapıtıyor ve sendeliyorlar. Sapıtmaıkları ve sendelemeleri gerek. Bununla birlikte yol öylesine karanlık ve çorak ki.

Harp meydanına geç gelmiş bir ord u, bir sınıf. Bu yeni sınıfın henüz sevkilceys ve tabya (strateji ve taktik) planlarını çizmiş taze bir keşif kolu (öncü parti). Muntazam planlı tutkun bir meydan doğuşu yerine hala gelişi güzel çete çarpışmaları oluyor... İşte manzara bu.

Çete muharebesi bilinir. Biraz "gönüllü" savaşıdır. Gönüllü demek hani ya canı istemişte gelmiş, demek gibi bir şeydir. Öyle ise, canı istedimi, geldiği gib giderde.

Gönüllüler içinde savaşın sapılmaz hedefine hayati bir zaruretten öndan itilmeyen kimseler, herhangi bir ikinci kerte hoşnutsuzluktan kopup takılmıslardır. Yahut Leninin almanca denmiş aktardığı kelime ile sarih mitläufer (birlikte seyirtici) yürüyüş ve yol arkadaşları). bizimle ancak bir konağa kadar gidecek bilecek ve önden sonra bizden kendi yoluna ayrılacak yolcular zannedildiğinden daha çoktur. O gibilerin uzun ve acı tatlı tecrübelerle yaşadığımızı göre

onlar yola çıkarken bizden ve herkesten kaymak nara atarlarve eğer hedefe bir iki gün içinde varılıverirse,o gibiler yaygaralarınınönüne geçilemeyen kişiler oluverirler.

Kimden bahsettiğimiz anlaşılıyor:Küçük burjuvaziden!

Bir zamanlar işçi sınıfına,hele onun keşif kolunaadım uydurmuş bulunan küçük burjuvazinin meşhur marifetine kanıksemyan şuurlu(bilinçli)işçi bilmem kalmışmidir?

Marifet şudur:bir küçükburjuva,-sınıfça veya asılca küçükburjuva kafası,-parlak bir gönüllü çeteci olabilir.Ancak yaylımı geniş bir meydan muhrebesinde,kat'i neticeye kadar siperini bırakmamıyamecbur edildiğinigörmiye hiç dayanamaz.Onun için savaşı ordu disiplini altına sokulacağını sezmemek olümdür.

Küçük burjuva yukarıdan gelen bir emirlexxx ve aşağıdan vuran bir gözle değil aklınca,"canı istediği"için işçilerle yanyana gidiyordur.O mübarek canı istemedimiydi,dilediği gibi hareketine hiç birşey engel çıkarmamalıdır.

Çene harbi inkısafta ettide gönüllüler keşif kolu nizamındahezaya getirilmeye başlandımaçingar kopar.Türkçedeki tiryaki sözüyle:"Zor oyunu bozar".Ancak oyunu bozan aktör küçük bujuvazidir.

Küçükburjuvanın kendine göre muazzam bir namusu mühis bir izzetinefsi vardır.Ohiçbirvakitaçıkça ve mertçe:"Ben şahsımı bu kadar severim,"deyip çekilemez.Buraya kadar beraberdik,artık ben gidemiyeceğim,tarzında bir allahaismarladikle ayrılamaz.

Öyle açık görünüş ve açık yürekonun mistik (gerçeklikten kopmuş)ve esraxon rengiz fikriyatına(ideolojisine)ve ruhiyatına(psikolojisine)zıt olduğu kadar namusuna ve izzeti nefsinede pek dokunur.

Öyle ise?

Öyle ise,bütün parti tarihlerinde görülen şu iki makulâ temayüller(kategori eğilimler)fişkirir:

1)Kaçamak temayülü.Parti içinde kırılacak potlar olduğunu,imtiyazlılık sultaların(keyfi otoritelerin)müstebitliğine karşı koymak lazım geldiğini,"kontrol","tenkit"ve ilh."hürriyet"lerinin kalmadığınısöyler durur küçük burjuva.Bulanmak için fırsat kolluyan,karışmaya elverişlifikirleri büsbütün bulan dirmekve karıştırmak..Lenin'in sık sık kullandığı bir deyimle"Konfüzyonizm"(surışçılık:karmakarışıklıkçılık)olayının iş ve disiplin sahasına dökülmesi alır yürür.Bu hal daha ünlü adı ve sanıyla;Anarşidir.

2)Kaçamak temayülleri.Küçük burjuvayığitininkendine göre bir yoğurt yiyişi vardır.Onun öyle derin"kendi kanaatleri",öyle değeri ağır"kendi bakırları"okadar orijinal"kendi fikirleri"vardırki,mutlaka dikkat gözüyle ele alınmalıdır.Yoksa parti tehlikededir.Yangın var!Bu hal konfüzyonizmin(karmakarışıklığın)söz ve teori alanınax sokulması olur.bu da ünlü adı ve sanıyla oportunizmdir.

Proletaryanınçetin sınıf kavgasınax dayanamayıp tabanı yağyıyanlar öyle sanıldığı xix kadar tehlikeli değildirler.O samimi karektersizlere ve korkaklara hatta şöyle bir teşekkür etsek pekte hesapsız iş yapmış sayılmayız.

Büyük tehlike bu macadele kaçaklığını birsürü kaçamaklarla karmakarışaklaştırmaktadır.Kende bozgununu parti bozgunu gibi görmeye ve göstermeye gitmektedir.Asıl tehlike bu kaçamak ve bozgun yapmaya kalkışmış pratik ve teori sapıklarındadır.Yani oportunistlerde ve anarşistlerdeedir.Bu sapıklarbütün "izzeti nefis"li (onurlu)küçük burjuva sapıkları gibi biz sapıttık diyemeyiz.Sapıttık demek için doğru yola inkılap yoluna girmeyi göze alabilmek gerekir Oysa "çeteci"küçükburjuva elemanının sonuna dek gitmiye ne gücüne nede niyeti kalmamıştır.K almadığı için dirki bu sapıtma ortaya çıkmıştır.

O zaman her sapıtma kendix kendisine haklı bir kanaatveya doğru bir bakımsüsü vemiye kalkar.Sözüm yabana fikir ayrılıkları(dissidanslar)baş gösterir Mezhep özentileri,tarikat görüntüleri alır yürür.Teskilat tabiriylehizipler türer,böyükler(fraksiyonlar)ürer.

Buraya dek izahımızın gelişen anlamı bir cümle ile şudur:Çete mücadelesinden parti savasına geçen teskilat(örgüt)üçin de,yeni istikametimizden ve hızımızdan ürken küçük burjuva elemanları fraksiyonlaşırlar...

Şimdi bu pratik veya teorik kargaşalıkçılığın bilhassa iç yüzüne geldik.

O içyüz,parti kargaşalıkçılığının alaturka yanıdır.

Alaturka kargaşalıkçılık nedir?

Bunu anlamak için her türkiyede yaşayanın(her eline bir burjuva gazetesi almayı âdet edinenin diyelim)bildiği ve gördüğü bir örnek vardır.Meşhurdur. Türkiyede ciddi bir kalem kavgası,polemik münakaşası yapmak kimseye nasip olamaz!

Ciddi kalem kavgası demek bilim metoduyla objektif olarak alınan somut konuyu olaylarla tarta tarta incelemektir.

Türkiyede gerçek basın,gerek öteki kürsüler,sübjektif yaniferdi (biröyci) olmıyan,tersine objektif,yani sırf sosyal-sınıfı olan bir ağız veya kalem tart tışmasına gelemez. Bir örnek:Kendine sırasında ciddi süsü vermiye pek özenen göbekli bir burjuva başyazarı,karşısındaki küçükburjuva palavracısıyla politika mücadelesine tutuşurkensöze şöyle başlar:"sesi beş gören sağı gözleri ve şâfif köpeğisuratiyle..."İnsanın bu(bilmem ne)mâskarası kadarhayasız bir namusuz olması lazımdır."Ve ilh.

Her ~~kalemşör~~ kalemşör böyle ince sulu kule edebiyatına sığınır.Bu sitil ~~ku~~ her türkün yumurtadan çıkalı beri mahalle aralarında duya geldiği ezeli çekişmelerin ezeli uslubudur.Bu stil sınıfı,sosyal(hatta bazan tabii)meselelerin münakaşa ve mücadelelerini bayığı şahsiyat (kişisellik)salyası ile belirsiz hale getirmektedir.

"Alaturka"dediğimiz tenkit ve münakaşa tarzı budur.Onun sebebini bilhassa şu noktalarda görüyoruz: 1)Tarihi gelenekler; 2)Memleketin genel kültür seviyesinin düşüklüğü; 3)Ülkede küçük burjuva elemanın üstünlüğü

Eğer bir kelimeyle söylemek istersek,diyebilirizki:tarihi gelenek ile yarım yamalak hars(kültür)seviyesinin düşüklüğü hep gelir o genellikle münakaşa sahasını şehir küçük burjuvazisinin çevresi içinde toplayabilir.

Doğrusu burjuvazi her sahada gittikçe daha ağır basmaya başlıyalıberi,yukarıda zikrettiğimiz kabilden çekişme orta oyunları hiç olmasa kısmen seyrekleşebiliyor.

Türkiye proletaryası bir yandan enternasyonal işçi sınıfının inkılapçı karakterini kazanıyor.Öte tarafta,içinden doğduğu gübreliliğin bazı özelliklerinden henüz yakasını sıyrırmış değildir.Hele çete savaşlarındaki mitlaufer'ler,hink ~~em~~ deycileri proleteryanın geniş sınıflar mücadelesinde "bırer"yoldaş"değil,bırer "yol arkadaşı"olarak kaldıkça,tesirleri her zaman acı acı hissedilecektir.Ve bugün hissedilen de o tesirlerdir.

b Yani,parti içindeki gruplaşmalar,-istisnalar kaide(ayrıcalar kural)sayılamıyacağına göre-aksiyon münakaşa ve mücadelelerinde alaturka ve küçük burjuvazı işliyorlar.Çete muharebesi devri için bazen ve bir dereceye kadar mazur görülebilen bu tarz,parti savaşı sırasında en berbat anarşi yaratır.

Okadarla da kalmaz.Alaturka,münakaşa ve mücadelenin (tartışma ve döğüşün) belli başlı karakteri sınıf anlamını kaybetmiş kapı arkası dedikoduları olmasındır.

Legal neşriyatı ve kürsüleri bulunmıyan bir teşkilat içinde;oportunizmin ve anarşinin bundan daha uyg un tezahürü,ortaya çıkışı olamazdı.Ona benzer sapıtmaları Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisinin ve ondan sonra Bolşevik partisinin yakın tarihleri içinde etraflıca görüyoruz.Meşeviklerden Trotskistlere kadar bütün bilimsel sosyalizm sapıkları bu küçük burjuva yolundan yürüdüler.Açık partici münakaşa yerine,kapı arkası dedikodularıyla sıçan yolundan yürüdüler.

16.R.K.F.kongresinde sağlı sollu sapıtmalarla gerçek sosyalizmin münasebetlerini karakterize eden(~~Stalin~~)bolşevik başarısının sırrı,kulis arası siyaseti yerine prensip siyasetini geçirmesinde yatar,diyordu.Bu kısa ihtarın içinde gizlenen şey bütün ber gerçek sosyalist metottur.

Partinin inkılapçı döğüşünde sıçan yolundan dedikodu yürütmeyi,prensip siyasetine tercih edenler,yalnız bir disiplin cinayeti işlemekle kalmıyorlar.O gibiler ayrıca samimi prensip döğüşçülerine karşı ebedi bir başarısızlığada mahkum oluyorlar.Türkiye proletaryası cihan işçi sınıfının bugünkü başının kısa olduğu kadar kuvvetli olan öğüdünü yerine getirebilecek bilinçte bulunduğunu gösterecektir.

İşte ikinci sebep,ikinci maksat budur:tarikatçı(sekter)ve kısır dedikodu yerine parti çerçevesi ve parti disiplini içinde ilmi(bilimsel)münakaşa(tartışma)kapisını açmak...

tekrar edelim, sadece"kapı açmak"!

Yoksa,bu satırlarla her derde deva reçeteler sunmak için,Leninist Marksizimden sapıtmak gerektiğini biliyoruz.

İki sözcük daha.10-15yıllık tecrübelerle dolu sosyalizm tarihçemize ve türkiyede var olan en eski burjuva partilerinden daha eski bir teşkilat geleneklerine, geçirilmiş uzun mücadele konaklarına rağmen,henüz türkiye sosyalist hareketinin mecmu heyetini (topunu bütünüyle) gözden geçiren tenkitçi analizi, velevtaslak kabilinden olsun,yahut derme çatma parçalar halinde bulunsun:Eser var mıdır?

Hayır.

Bu hal, belkide en büyük ideoloji boşluğumuzu temsil ediyor.Geçmişin düşümleri, geleceğin kayışından kopmuş,gelecekte devam ve inkişaf etmeyen (sürüp gelişmiyen)tozlu arşivler halinde,şunun bunun kafasında unutulmaya mahkûm kalıyor.

1)Bu uzun mücadele konaklarından ne oldu ne bitti?Bunu akli(akılca)değil kuran gibi nakli (aktarmalı)ve orta çağ vari ağızdan ağıza geçerek yeni nesillere taşımak,göreneğe kul olmak değildir?

2)Biri kalkıp ta,hatta sayıları bir elin parmaklarından pek öteye geçmeyen tecrübeli eski yoldaşlarımızdan birine sorsa:

"partâ tarihçemizde belli bağlı yanlışlar ve onlardan çıkan dersler hangileridir?"dese,acep"efradını cami,alyarını mani" sistematik bir cevapla tatmin edilebilir mi?

Öyle bir mucizeye bir an inanmak isteyecek olsak,böyle tatmin edici bir cevabın, görgülü yoldaşlar arasında doğacak ilmi ve kolektif mücadele neticesinde gelişeceği,hiç olmazsa daha manzumeleşmiş(sistemleşmiş),daha geniş ve tatmin edici olacağı muhakkak değildir?

Böyle bir iş ve eser var mıdır?

Yoktur.

Bu hali gören kimse,belkide türkiye sosyalizm hareketinin papa kadar"lâ-yuhti"(yanlış yapmaz)olduğunu sanacak.Oysa en büyük yanlışımız ve kusurumuz budur.Leninizimde yanlışsızın ne demek olduğu açıktır:Harakatsizlik!İş yapan yanlışta yaper.Eğer bizde bir yanlış yoksa ,mutlaka bir işde yapılmamıştır.

Oysa bunun tersi muhakkaktır.Türkiye sosyalizme oldukça çorak bir muhitte çetin yürüyüşünü hiç kaybetmemiş bir hareket ve bir dinamizmdir.Demek yanlışlara karşı, şimdiye kadar güdülen kavgaın bazı özellikleri yüzünden,gâh zaruretten gâh ihmalden doğmuş bir kaygısızlık vardır.Ama teşkilatın son inkişafıyla dayandığı yeni safhasında bu kaygısızlık önemlidir.

"Lenin diyor ki:"

"bir siyasi partinin yanlışları karşısında takındığı tavır, o partinin ciddi olup olmadığını,sınıfına ve emekçi yığınlaraxx karşı olan vazifelerini yerine getirip getirmediğini yargılamak için en mühüm ve en emin mistaklardan (kriteriyumlardan:mihenk taşlarından)birdir.Hatasını açıkça tanımak,yanlış sebeplerine keşfetmek,yanlış doğuran şartları ve halleri tahlil etmek, o hatayı düzeltme vasıtalarını dikkatle incelemek,işte ciddi bir partinin alâmeti budur.İşte böyle parti için vazifelerinin üstesinden gelmek,sınıfı ve dolayısıyla kitleleri talim terbiye etmek (eğitmek)denilen şey budur"(Çocuk Hastalığı s.46)

Mesele açık:

1)Ciddice vazifesini yapan;

2)Sınıfı ve kitleleri terbiye eden

bir parti olmak için, hatalardan ürkmemek yanlışları dışlamak ve işlemek şarttır.

Lenin (Sosyalizmin Çocuk Hastalığı)eserinde hemen beşten başa şu hakikati tekrarlar:

Sözde kalmayan öz inkılâpçılık:(atalet:durgunluk +görenek)ile kopuştuktan korkmamaktır.(zararlı olan +vakti geçen)her şeyi kırmaktır.Bunun tersini yapmak kırtasiyecilik(bürokratlıkve gericilik)dir.

Bizde konuşulacak ve kırılacak olan(zararlı+vakti geçmiş)durgunluk ve ~~giz~~ görenek nerededir?

Gelmiş geçmiş sosyalist hareketlerin değil bizzat partinin bile hayatında fıskırmış yanlışları parti bilincine geçirmemektedir.Millî işçi-sosyalist,parti hareketlerinin iyi kö tü geleneklerenipaslanmaya bırakmaktadır.

Şimdiye kadar olan çeşit çeşit özlü parti meselelerinde gruplaşmak istedadını gösteren zümrelerin taktikleri,(mahut"müterakkipve murakıp)larınsoy-suzlaştırdıkları deyimle)"tak-tika"ları şu üç tarzda olurdu:

1) Susmak:

2) Parti disiplin ve legalitesinden gizli kapaklı dedikodular fısıldaşmak;

3) Çetrefil ve çetin meseleleri alaya almak:..

Lenin'in bu üç noktada üzerindeki üç açık kanaatini tespit edelim:

1) SUSUS: "Toyca bir hiledir.3 (L: Notes De² un Pupliciste)

2) GİZLİ DEDİKODU YOK:" Fikir mücadelesine büyük önem verildiği zaman

AÇIKÇA HARP İLAN ETMEK gerekir, yoksa sallanmak değil.3 (a.y.)

3) ALAY: "İstihzaya almak , işiniçinden sivişivermenin, havadan sıyrılıp çıkıvermenin ucuz vasıtasıdır."(L.: Rus inkilabı ve Proletaryanın Vazifesi)

Şimdiye kadar sağlı sollu "Dissidant" lar (Ayrı fikirliler) Tarafından yapılan mücadele göreneği bu idi ve bu olacağı benzer.

O bakımdan sözde kalmıyan inkilapçıların boyunlarının boncu, bu öldürücü (Görnek + durgunluk) sapıtmalarına karşı gelmektedir. Bunun için şu üç şart gözetilmelidir:

1) Ciddi davranmak;

2) Toyca susmamak;

3) Kavgada gizli kapaklı kaçanları parti meydanını değil, büyük veya küçük burjuvaziye doğru yol veren sıçan deliklerini ismarlamak ve Lenin'in öğüdü ile: "Açıkça harp ilan etmek" gerekir.

Zaten fikir çarpışmasında açıkça sayış ilan etmek bilimsel sosyalizmin öz geleneklerinden biridir. Marks ile Engels'in ilk "Komünist Manifesti" hemen şöyle bitiyor:

" Gerçek sosyalistler kanaatlerini ve gayelerini (kanılarını ve amaçlarını) gizliyecek kadar alçalmazlar."

Gene , İngiliz işçi hareketini kankıranlaştıran, ikinci enternasyonelleri yatalak eden barsak hastalığının, yani Oportünizmin mikrobu: "İşçi asilzadeliği" ile birlikte Tradünyonizm başlarken, Marks vax hücum ve iftiralara uğrıyacağını biliyordu. Bununla birlikte , Oportünist başların koparılması için haykırımdan geri kalmadı. O günlerde şunu yazıyordu:

"Sanayi işçileri, her şeyden önce, simdiki Başlarından yakalarını sıyırmak zorundadırlar. Lâhey Kongresinde bu heriflere vurduğum vakit, sırf bu yüzden herkesin hoşnutsuzluğunu (epopylariteyi; itibarsızlığı) iftiraları ve ilh. üzerine çekeceğimi biliyordum. Fakat bu gibi şeylere daima aldırmadım. Çeşitli yerlerde bu adamlara vurmakla bir vazifeyi yerine getirmekten başka bir şey yapmış olmadığım anlaşılmaya başlıyor." (K. Marks: Kugelmana Mektuplar, 1930 Paris s.175)

Küçük burjuva eğilimlerini ve duygularını okşayarak "Adam kandırmak" proleterce porpaganda demek değildir. Artık birbirimize yol göstermeliyiz. Kuru kalabalığı değil, Lenin'in son vasiyetine uyarak: "Az fakat öz" keşif kolunu (öncüyü) kurmak zorundayız.

Yol karşımızda. Uçurum önümüzde... Sarp uçurumu atlayacağız, çetin yolumuzu tutacağız, ve acımak nedir bilmeksizin: (Mitlaufer'leri: Yok arkadaşlarını) özyoldaşlardan ayıracağız. Çeteleşenleri ordulaştıracağız.

Bu notları niçin kaleme alıyorum?

1-İnkilapçı teori mücadelesini konkretleştirmeye (somutlaştırmaya: müşahhaslaştırmaya) çağırma için;

2-Pratik mücadelede Lenin'in çizgisi yönünde yürüyen bütün proleterya inkilapçıların, sağlı sollu tekmil küçük burjuva "çeteci" sapıtmalarına gömmeye çağrılı bulunan ölüm çanı olmak için ...

1-100

Yoldaşlar;

Bir yola düşmüşüz, gidiyoruz. Bu proleteryanın inkilap yoludur. İnkilap yolu herşeyden önce siyaset yoludur. Ve siyaset yolu, Marks'ın "Büyük Rus Alim ve tenkitçisi" saydığı Çernişevki'nin sözünü daima doğru çıkarır:

"Tarihin yolu, Nevski Caddesinin (Moskova'da en büyük perspektivin) yaya kaldırımı değildir. Tarihin yolu durmaksızın gâh tozlu, gâh çamurlu sahalardan akar, bataklıklardan, yarıllardan ve uçurumlardan geçer. Toza boğulmaktan ve ayakkaşlarını kirletmekten korkan kimse her türlü sosyal faaliyetten sakınsın."

Büyük dağ yolu, umumî yol hazır. Bizden önce geçenler yolu açmışlar. Hattâ yolun çevresini elektrikli ampullerle bezemişler. Ama biz lâmbaları yakmadan yürüyoruz. Karanlıktan ve kördövüğünden kurtulmak için: yolu görmeliyiz. Yolu görmek için lâmbaları yakmalıyız. Şimdiye dek göğüslerimizin içinde yanan birer kızıl kor taşıdık. Aynı ateşle kafalarımızı, önümüzü ardımızı ve uzak yolları aydınlatar birer

birer fener,yol gösteren birer چرا gibi tutuşturmaya mecburuz.

Evet,bütünüyle yol açıktır.Bizden önce gelenler,proletaryanın siyasî müca-
dele yolunu en iptidai (ilkel) başlangıcından muzaffer inkılaba kadar,sosyaliz-
min kuruluşuna kadar açmış bulunuyorlar.

Kuşku yok,biz de aynı yoldan yürüyoruz.Böyle yürümek tarihin maddeci gere-
ğidir.Marks diyor ki:

"Her millet başka milletlerin mektebine koyulabilir ve koyulmalıdır".(Kapi-
tal,1. basılışın önsözü.)

Milletler için doğru olan bu düstur o milletler içindeki milletlerin yani
sosyal sınıflar için de doğrudur.Sınıfların politik savaşları,siyaset keşif kol-
ları,yani partiler için de doğrudur.Marksın öz devamı ve Ortodoks inkişaf ettirici
cisi de aynı hakikati daha açık,daha elle tutulur ve daha konkret ,daha gelişi-
miş şekliyle aynı bir daha tekrarlıyor:

"Tecrübeler gösterdi ki,proletarya inkılabının esaslı bazı meselelerinde bü-
tün memleketler,çekinilmez bir surette Rusya'nın geçtiği yerden geçeceklerdir."
(L.:Komünizmin Çocukluk Hastalığı Veya Solcu Komünizm,S.20)

Yolumuz Lenin'ci Marksizm'dir.Bu yolda sosyalizmin birinci safhasına kadar
söylenebilecek olan herşeyin ana hatları genellikle sözden işe geçmiş ve gerçek-
leşmiş bulunuyor.

Ancak teşkilatsız ve sınıflı bir cemiyette(toplumda) insan iradesi bütünüyle
manzumeleştirici (sistemleştirici) hiçbir tesir yapamaz,hiçbir rol oynayamaz.
Sosyal bünyelerde,hele kapitalist düzeni gibi geniş yeniden üretim yapılarında
mutlak surette müsavatsız inkişaf (eşitsiz gelişim)olur.Yani,daima bir ülke öbür
ülkenin zıddına ve aleyhine ilerler.Ö yüzden,böyle bir üretim yordamından her
yer için ve her zaman için geçerli bir tek ve hep biricik örnek tasavvur edile-
mez.Her inkılap hareketinin mutlak,soyut,apriorik (kâbelî:öncüleyincil) bir for-
müle harfi harfine uyarak açılacağını,yükseleceğini sanmak ancak Nass'çılığın
(doğmatizmin) dikalâsidir.Hele emperyalizm cihan ölçüsürde biricik olan bir eko-
nomi yaratmıştır.Ona rağmen binbir tezatlı,binbir sosyal eşitsizlikli üstyapı
doğurur.Böyle bir toplum sisteminde une fois pour tous,yani değişmek nedir bil-
mez,basmekalip bir inkılap örneği ekamaz.Olur sanmak,medrese kuruntusundan bağ-
ka birşey değildir.

+ inkılap yolu gerçekte bir demiryolundan çok havayoluna benzer.Şimendiferin
geçtiği yol şaşmaz ve değişmez bir çelik düz çizgidir.Demiryolu insan kontrolü
altında tesbit edilen belirli bir yoldur.Her tren şu istasyondan kalkar,Ştekine
gitmek için(yol insan tarafından değiştirilmedikçe)her zaman santimi milimine ve
aynı çizgi üstünden geçer.

Uçak için iki şehir arasında ortalama ve belli bir yol bulunur.Ancak bu yol
bir çelik kalıba dönmüş değildir.Genel olarak falan arz ve istisna dairelerini
(enlem ve boylamları) filân derecelerinden şu suretle aşılacaktır.Bununla bir-
likte yol hava yoludur.Rüzgârların biçimi,dogrultusu,hava boşlukları ve,insan
tarafından peşin peşin,harfi harfine tayin ve kontrol edilemez.Onun için,aynı
yoldan geçen başka başka pilotlar,hattâ aynı pilot,başka başka zamanlara ve du-
rumlara göre şu kadar yüksekte veya alçaktan ve bu çabuklukla yahut yavaşlıkla
belli manevraları yaparak yahut yapmayarak aşar.

Bizim yolumuz inkılâp yolunda böyledir:

Leninci Marksizmi ezberlemeyeceğiz,kavriyacağız;boynumuza biz muska gibi
asmıyacağız,elimizde bir çekiç ve bir orak gibi,yahut uçağın kanatları ve per-
vaneleri gibi kullanacağız.

Bizden önce gelip geçenler yolu açmışlar,dogrultunun ana çizgilerini kızıl
şahıslar(yol gösteren kazıklar)dikerek belirlemişlerdir.İşte buradan o görünen
yere dek aşağı yukarı falan doğrultuda uçulacaktır.

fakat içinde bulunduğumuz sosyal yapının merkezine(ayard edici alâmetine)
özelliklerine bakılır.Ona göre şu kadar yukarıdan veya aşağıdan,bu hızla ve bel-
li biçimlerle yol alınır.

Her ülkenin súbjektif ve objektif özelliklerine bakmaksızın:"doğru inkılâp"
diye nâra atan solcu İngilizleri,Lenin,,"uyuşmak yok"(kompromi olamaz)diyen
1874 Komünarlarınabenzetir ve şu öğüdü verir:

"İkinci olarak,burada,her zaman olduğu gibi gayeyi,hiç şüphesiz gerçek sosy-
yalizmin genel prensiplerini,Sınıflarla Partiler arasındaki ilişkilerde özel olan
şeye,sosyalizme doğru objektif ve orijinal evrimin her ülkede özel olan ve etüd
etmek,keşfetmek,önceden sezmek yordamını bilmenin gerektiği şeye uygulamayı bil-
mektir."(L."Komünizmin Çocukluk Hastalığı"s.76-77)

Sosyalizmin ana prensiplerini her ülkede bulunan Sınıf ve Parti mücadelele-
rinin özelliğine uydurmak gerekir.Ama daha ilk bakışta görülmüyor ve belli oluyor

O uygulamakla birlikte işin en güç yanı başarılmıştır.
Tekrar edelim yol açılmıştır. Bize düşen iş şunlardır:

1) Yolun neresinde bulunduğumuzu anlamak:

Bunun için bizden öncekilerin geçerken bıraktıkları lâmbaları yakmalıdır. Yaşamış denemelerin verdikleri dersleri benimsiyerek Partinin tarihi mevkiini belli etmelidir.

2) Bundan sonra geçilecek yolları iyice bilince çıkarmak: Bu iş yapılırken iki surette yararlanılabilir:

a) Gelecek olayların sürprizleriyle şaşalamamak için, ona göre önceden daha bile bile ve daha kuvvetle hazırlanmalıdır.

b) Bizden önce geçenlerin ister istemez yaptıkları gereksiz zikzaklardan çekinilir. Elden geldiğince en kestirme yoldan en büyük emniyetle geçilebilir.

3) Yolun ve politik yapının özelliklerini elle tutulur hale getirmek: Geçenler kendi vasıtalarıyla, kendi zamanlarında, kendi mekanlarında (yerlerinde) yol açtılar. Bizim özel gücümüz ve araçlarımız nelerdir? Şimdiye kadar nasıl yürüye gelmişiz ve çarpışadurmuşuz? Gelecek zamanın geçmişten farkı nedir? Falan yerin bizim yerimize bakarak başkalarını neresindedir?

En azından bütün bunları yapmak şartıyla yürünecek yoldan, varılacak konaklardan emin olabiliriz. O zaman doğru yolu buluruz. Ve Lenin'in deyimiyle -yoldan emin olunca-, kuvvetlerimiz yüz misline çıkar ve bütün güçlükler kolaylaşır.

"Önemli olan, doğru yolu seçmiş olmaktan emin bulunmaktır. Bu güvenç geldi mi mucizeler yaratan inkılap antuz yazmasının gücü ve kuvveti yüz kat artar." (L. "Demokratik İnkılâpta Rus Sosyal Demokrasisinin İki Taktiği")

Lenin, gene hatırlatıyor: Varılacak yolu bulmakla, o yoldaki güçlükleri yenmek başka başka problemlirdir. Doğru yolu seçmek, var olan güçleri yüz kat eder ve tabii o sayede güçlükler kolaylaşır, ama sıfıra immez. Yolu seçtikten sonra devrim yapmak engellerle boğuşmak emrivaki haline gelir (oldubittileşir):

"Gerçekte her şeyin çarpışmaksızın, bir dümdüz çizgi üstünde imiş gibi yavaşça ve gittikçe yükselir biçimde yürüyeceğini tasavvur etmek, tarih üzerine çocukça bir fikir edinmektir." (L. "Prolet ariyanın ve Köylülerin Demokratik İnkılâpçı Diktatörlüğü.")

Demek yolun ana çizgilerinin çizilmiş bulunması bizi her ülkede geçilecek inkılap yolunun özelliklerini arayarak bulmak mecburiyetinden nasıl af ve istisna edemezse, tıpkı öylece, doğru yolu seçmiş olmak o yoldaki bütün güçlükleri göz önünde tutmamak demek değildir.

Ancak, her kim proletarya için hayatın bütün hal ve şartlarında hazırlanmış çözüm yollarını önceden veren reçete tasavvur ederse, yahut her kim inkılâpçı işçi sınıfının politikasında ne gibi güçlüklerle nede bulanık vaziyetlere rastlanmayacağını temin eyleser, o kimse şarlatandan başka bir şey değildir." (L. "Çocuk Hastalığı" s. 20)

Neticâ: Bilimsel Sosyalizm bütün cihan sosyalist hareketi için yürünecek yolu formülleştirmiştir. Ancak o formüller olayların diyalektik kaçınılmazlığı yüzünden sematik birer kaneva olurlar:

1) Bu kaneva olmaksızın sosyalizm adına hiç bir iş yapılamaz;
2) Sırf ve yalnız o kanevayla ise bir ülkede sosyalizm gerçekleştirilemez
Her memleket genel kanevayı işliyerek döğüşünü biçimlendirecek doğru yolunu bulacaktır. Doğru yolu bulmak için ise, Leninizm softası değil, mücahidi (militanı) olmak şarttır.

Siyaset yolu döğüş yoludur. Döğüşen sosyal sınıf yararlarıdır. Partiler politik sınıf döğüşünün, Leninizmdeki deyimle: "Keşifkolu (öncüsüdürler) Yalnız bu öncülük, sırf "istikşaf" (gidilecek yeri keşfetmek) değildir. Birde, ve belki en önemli olarakta öncülük: gütmek ve inkılabı yönetmek anlamına gelir

1907 yılları, sağlı sollu sapıtmalarla uğraşan Lenin, bir ara sanki kedi fraksiyonuna, yani bolşeviklere dönüp, siyasette gütmenin, yönetmenin ne olduğunu söyle haykırıyordu: "Politikada gütmek için":

1) YOLU TANIMAK;
2) TEREDDÜDÜ KESMEYİ BİLMEK...
gerekir Tereddüdü kesmek ise, lâfla olmaz. Sallantıyı, yalpayı durdurmak için şu iki şart yerine getirilmelidir:

1) Mütereditleri ikna etmek
2) Kendi fraksiyonunun rafazilerini (ayrı fikirlerini) tepelemek...
Bu satırların belli başlı bir amacide Leninin o öğüdüne uymaktır. Yani:
1) "YOLU TANIMAK"
2) "TEREDDÜDÜ KESMEYİ BİLMEK"

Uğruna savaşmaktır.

Yolu nasıl tanıyacağız?

Tekrar edelim, şunları araştırarak:

1)Yolun neresindeyiz?

2)Daha neleri geçeceğiz?

3)Nasıl geçtik, nasıl geçeceğiz?

Yol belli olursa ikirciliğe, tereddüde yer kalmaz. İşçi hareketi o özlü ve cam

liatılışlardandır ki, yolunu buldumu dosdoğru yürür.

Yol ararken rehberimiz sırf görülen ve bilinen olayları sübjektif izah ve tasvir etmekle kalmaz, Ondan çok ana yolu açmış bulunan yoldaş ve ustalarımızın dedikleriyle kıyaslamak gerekir. Demek, bu araştırmanın kontrol edicisi "aklıselim" (sağduyu) değildir. Yaşanmış diğer benzer deneyimlerin formülleştirilmiş dersleridir onun için, arasıra "malum"ları (bilinenleri) "ilâm" edersek (bildirirsek) kimse bize kızmazın.

Yol: aramak-bulmak-tutmak uğraşması üzerine yapılabilecek itirazlara karşı büyük ustamızın "Kapital"i ilk ortaya atarken yazdığı önsözü anacağız. O ayarda fikirler ortaya atmak görüntüsü ve ~~kaupesi~~ toupe'si aklımızdan geçmez. Önsözün son satırlarını ustalarımızın izinde, ustalarımızın diliyle konuşmayı sevdiğimiz için, oldukları gibi analım:

"Bilimsel tenkitten gelecek olan her tartıcı düşünme ve taşınma, hoş geldi sefa geldi. Hiçbir zaman ayrıcalık ve metelik vermediğim kamuoyu (efkârı umumiye) denilen kuruntulu bâtıl itikatlar (önyargılar) karşısında ise, büyük florentininkiz tiryakisözünü benimser dururum:

"Segui' il tuo corso e lascla dir le genti!"

(Sen yoluna git te, bırak ~~elâlem~~ söyleyin!) Karl Marks" (K. Marks: Le Kapital, K.1 C.1, s.31, Paris 1925 j. Melitor çevirisi)

TEORİ

Bir inancın beslenmesi gibi tekrarlıyalım: "İnkılâpça teorısiz inkılâp hareketi olmaz." (Lenin: "Ne Yapmalı?")

Bunu bize tekrarlatan sey, yukarıdaki açıklamaların mantık sonucudur. Kendi kendini tenkit yoksa, yol karanlık demektir. Tek sözle bu hal teoride geriliği gösterir. Oysa Leninizmin formülünce, öncü teorısiz öncü pratik olamaz.

MARKS, "Hegelci Hukuk Felsefesinin Eleştirisi" etüdünde, teoriyle pratikğin şu ölüm söz özsözünü (vecizesini) veriyor.

"İyi anlaşıla, eleştiri silahı silahların eleştirisi yerine geçirilemez. Maddeci deci güç maddeci güçle yıkılmak zorundadır. Ancak teoride, yığınları yakalar yakalamaz, sarar sarmaz maddeci bir güç olur."

Demek:

1) Elbet silâh gücüyle eleştirilecek yani silâhla yıkılacak bir maddeci zorba düşman karşısındayız. O düşmanı lâfla kâğıtla, kitapla deveiremeyiz. Silahlarımızı eleştirirken, maksat mutlak ve soyuteleştiri, sırf tenkit için tenkit yapmak değildir; silâhları maddeci kavga için biraz daha keskinleştirmektir.

2) Bununla birlikte hiç unutmamalı. Yığınların benimsediği bir düşünce, yığınları kimildatan, davrandıran teorik bir force ideomotrice (harekete getiren fikir gücü) olur. O andan beri o düşünce kuru söz olmaktan çıkar, insan kudreti, "maddeci bir güç olur."

Ne tekim koca ustamızın hayatı o kanaatin canlı örneği oldu. Marks, bilimsel sosyalizmin en dev yapıtı teori anıtlarını dikti. Teorici olduğu halde, ona İnternasyonal işinden artık çekilerek Kapital eserini bitirmesini öğütlemeye kalkışanları kınadı. Bu öğütü yapan en aziz dostlarından D. r. Kugelmann ile Marks'ın arası böyle açıldı. Marks sekter bir kabine teorıcisi olmayı aklından geçirmiyordu. Ancak, Marks, pratikçiliğide hiç bir vakit Lenin'in deyimiyle "kafasız işgüzarlık" biçimine karmadı. Örneğin, bütün tezlerini kaleme alıp gönderdiği Cenevre Enternasyonal Kongresinâ kendisi gitmeye gerek görmedi. Ve teori çalışmaları için gerekli olan belgeleri ve materyalleri bulduğu British Museum'un yanında kaldı. Bilim eserini orada sürdürmeyi, işçi hareketi için daha hatıra sayılır bir emek bildiğin söyledi.

Henüz enternasyonalleşmek üzere bulunan proletarya hareketinde boyuna "teorik temeli" dikkatle araştırdı. 18 Mayıs 1874 günü Kugelmann'a gönderdiği mektupta o kanısını belirtti. Ve Fransızlarda görülen teori kaygisızlığına şöyle dokundu:

"Almanyada işçi hareketinin yürüyüşü çok doyurucudur. (Avusturyada da bu ~~kiş~~ böyle). Fransada ~~teorik~~ TEORİK TEMEL (biz majüskülledik) yokluğu ve pratik com

Engels 28 Aralık 1886 günü Wichnevetskaya'ya yazdığı mektubunda onu tekrarlıyor:

"Teorimiz bir dogma (keskin nass) değildir. İnkılâp dünyasının birbirleriyle sıkı sıkıya bağlı, birbiri ardından giden bütün olaylar zincirlemesinin canlandırdığı bir prosedir. (Marks ve Engelsin mektupları.)

LENİN: Marksizmi özakideci (ortodoks) teori sahasında geliştirilen Leninizm, teorinin önemini aynı güç ve aynı enerji ile ~~yahu~~ yeniden işliyor. Leninizm, İkinci Enternasyonalin körleştirmek istediği ortadoks marksizme ocağını yeniden tutuşturdu ve yeni yeni alevlerle aydınlattı.

Buracıkta Leninizmin bütün teori yayılımını anlatmaktan çok, konumuza yararlı olacak düğümlerinden kimilerini bağlemekle yetineceğiz.

Lenin, teorinin önemini göstermek için, bizzat burjuvazinin güttüğü taktikten örnek verir. ve şöyle der:

"Burjuvazi yalnız zorla tutunmaz, belki yığınların göreneklerine bağlılığı cesaretsizliği ve bitkinliği, bilinç ve örgüt yokluğu ile de tutunur." (Lenin C.III, 181)

Öyle ise, proletaryada sınıflar savaşını her alanda yayılım ateşler açarak yapacaktır.

Bize inkılâpçı düşünüş yapılırken teori temelinin ne büyük bir güç ve enerji yarattığını gösteren şey yalnız teorik düşünceler değildir. Bugün yeryüzünün 6 da ~~da~~ 1 'inde sosyalizmi gerçekleştirmiş bulunana gerçek sosyalist partinin bütün varlığında teori temelinin gücüne dayanır. Gerçek sosyalizm varlığının büyük yapıcısı Lenin, sosyalizmin başarılı taktiğini bir sentez olarak bize armağan etmek için kaleme aldığı "XIX" Komünizmin Çocukluk Hastalığı" eserinde başarısının -ileride göreceğimiz ana elementlerinden - özellikle ve öncelikle iki faktörü sayıyor.

1) Disiplin "çimento" faktörü;

2) "En emniyetli Marksist teori tabanı üzerinde" doğmak faktörü...

"Biricik doğru devrim teorisi olan Marksizim rusya için gerçekten yarım yüzyıllık olağanüstü fedakarlıkların ve acıların, eşsiz bir devrim kahramanlığının, sıkıntı ve angaz verici araştırmaların, Avrupadaki denemelerle kıyaslamaları yönünde inanılmaz güçte kızgın savaşların meyvasıdır. Çarlığın dayattığı göçler yüzünden devrimci rusya 19. cu yüzyılın son yarımında başka hiçbir ülkenin edemediği denli uluslar arası ilişkiler zenginliğine, tüm dünya devrimci hareketinin pratik biçimleri ve teorileri üzerine haber alma mükemmelliğine ulaşmış bulunmak durumunda idi."

Demek, bir örgütün ne olacağını anlamak istiyoruz? Onun hangi teori üstünde kurulduğunu görmek yeter. Partinin temeli hiç kuşku yok ~~herkese~~ herkesin bildiği ve söylediği gibi, Leninci Marksizmdir. Ve Leninci Marksizmde bütün teori meseleleri bugün artık elle tutulurcasına, ulu bir cephanelik, ve silah deposu gibi proletaryanın emrindedir.

Ancak Leninist olmak sırf ve sadece leninizmin besbelli düşüncelerini belli sözlerle papağanca tekrarlamak değildir:

Marksizme sadık kaldıkça objektif olayların incelenmesinden gelişi güzel beylik lâflarla sıyrılmayız ve sıyrılmamalıyız." (Lenin: "Rus İnkılâbı ve Proletaryanın devrimi" 7 Şubat 1906.)

Leninci Marksizmde teorinin temeli nedir? Lenin'e göre teorinin temeli bütünüyle "devrimci davranışlar"dır:

"Hiç kuşku yok sosyal demokratça teori işi ve davranışı çeşitli devrimci hareketlere dayanır." (Ne Yapmalı?)

"Gerçek sosyalistler bütünüyle devrimci hareketlere dayanırlar." (Marks-Engels: Komünist Manifestosu,)

Nevarki bu tanımlamalar, da kısadır ve dolayısıyla yetersiz kalır. Leninci Marksizm teorisinin ayırd edici alâmeti, belgesi nedir?

1) Objektif incelemedir. Lenin buna "bilimsel ayıklık" diyor. (Markssa göre Evreni izah, açıklama tarzı.)

2) Devrimci ve örgütçü yetenek ve kabiliyettir. (Marks'sa göre: Evreni değiştirme tarzı.)...

İşte, bilimsel sosyalizm bu iki karakterin en yüksek ve en canlı sentezidir.

"Marksizm bütün öteki sosyalist teorilerden durumun ve objektif evrimin inceleniminde gösterilen illi ayıklığı ile ayırd edilir; ama oda yetmez, bilimsel ayıklığı yığınların ve gene tabii şu veya bu sınıfla bağlılık keşfetmeyi ve gerçekleştirmeyi bilen kişilerin, grupların, örgütlerin, partilerin güç ve yaradılışça ve devrimci girişim yeteneklerince gösterdikleri önemlerinin kategorikman

(kesin olarak) bilinip tanınışını şaşılacak bir tarzda birleştirmesi ile ayırt edilir."(Lenin:"boykotaj Aleyhinde")

Objektif incelenim ve Leninci Marksist izah, açıklama ne demektir?

Birbirini doğuran şu üç tarz düşünce ve davranış demektir:

1)Canlı hareketten yola çıkmak:1917 yılı Lenin'le eski Bolşevikler arasında bir tartışma açıldı.Lenin'in 1905 de sözünü ettiği:"Proletarya ile köylülerin dikkatli devrimci demokratik diktatörlüğü"formülü vardı"eski Bolşevikler"bu formülü 1917 yılı ortalarında göremedikleri için mırın kırın ediyorlardı.Lenin onlara şu karşılığı verdi;

Evvelce "burjuva hakimiyetini proletarya ile köylülerin diktatörlüğü takip edebilir ve etmelidir" demistik.Şimdiki olay şudur,iki iktidar birarada var bulunuyor.

Bu yeni ve canlı olan "olay,eski şemaların çerçevesine sığmıyor.O formül artık yaşlandı.Hayat onu formüller ülkesinden gerçeklik toprağına getirdi.Ona can verdi,kan verdi,onu somutlaştırdı ve işte onun içindir ki,hayat o formülü değiştirdi de."

Bunun üzerine Lenin bize canlı olaylara uymayı şöyle anlatıyor:

"Marksist,canlı aktüalitenin sarıh olaylarını hesaba katmak zorundayız.Yoksa her teori gibi hiçdeğilse özütü ve genel olanı gösterebilen,gerçekliğin yalnız kompleksliğini tahmin edebilen dünkü teoriye dört elle sarılıp,kakılakalmaya mecbur değildir.Teorî,dostum,solğundur.Yeşil olan,yaşayışın ölümsüz ağacıdır."(Lenin,Diyârşî)

2)Olağandan değil,gerçekten yola çıkmak:Gene Ekim devriminin arifesiydi.Gene Bolşevikler arasında bir tartışmadır esiyordu:1917 yılı burjuvazî iktidar mevkiine geçti.Köylü de bir çeşit burjuvadır,onun da iktidara çıkması mümkün değil midir?

Lenin,evet diyor,mümkündür:

"Yalnız,durumu yargılayan marksist,olağandan değil,fakat gerçekten(Reel'den) hareket etmelidir.

3)Sınıflar ilişkisinden yola çıkmak.Leninci Marksizm teorisinde canlı hareket halinde bulunan realite,gerçeklik nedir?Sınıf ilişkileridir.Lenin der ki:"Marksist olan kimse,hiçbir vakit sınıflararası ilişkilerin incelenimi gibi sağlam bir tabanı elden bırakmamalıdır."

Lenin 1905 den beri formülleştirdiği"Proletarya iye köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğü" üzerine 1917 yılında şöyle diyordu:

"Bu,sınıflar arasında bir ilişkidir.Bu ilişkiyi ve elbirliğini maddeleştiren somut bir kurum değildir."

Öyleyse bütün teorik incelenim ve açıklamalarda bütün pratik devrimci ve örgütçü çalışmalarında gerçek sosyalistin boyuna gözönünde tutacağı pusula içinde bulunduğu toplumun sınıf ilişkileridir.Bilimsel politikanın karakteri,bilimsel Sosyalizmin tutacağı,orijinal sınıflar dövüşüdür.

Buraya katarki yoklamalardan şu sonuca vardık:Devrimci teori=sınıf ilişkileri.

Ahcak,"sınıf ilişkileri"nde genel bir deyimdir.Onu biraz daha somutlaştıralım:

Sınıf ilişkileri deyince bugün,konkret(somut)olarak her Ülke için ve dolayısıyla her sosyalist örgüt için her parti için başlıca iki sıra sınıf ilişkisi vardır.

1-Milletlerarası bütün dünya ülkelerindeki genel cihan sınıf ilişkileri,

2-Millî,yani bir memleket içindeki özel sınıf ilişkileri..

Öyleyse,teori dahi bu iki sıra ilişkilere göre sınıflandırılmalıdır.

1-Başka ülkelerde geçmiş sınıf savaşlarının derslerinden çıkan,toplanan denemeler ve formüller üzerine teori.

2-Partinin içinde bulunduğu ülkede geçen bütün sınıf savaşlarını ve tüm sosyal güçleri ve sosyal ilişkileri sistemleştiren teori.

Onun içindir ki,Lenin bize Marksist bilimi ve bilimsel sosyalizmi tanımlarken,genel olarak teorinin o iki özel karakterini daha canlı ve daha elle tutulurcasına veriyor.

"Bilim,birincisi öteki ülkelerin denemelerinden,özellikle öteki kapitalist ülkelerde konu edilen ülkeninkine benzer bir tecrübeden veya öyle bir tecrübenin yanından geçmiş iseler onlardan yararlanmayı ısrarla ister;ikincisi,politikayı sırf isteklerine göre,kanılarına göre,bir tek grubun veya bir tek partinin bilinç ve hazırlık derecesine göre belirlendirecek yerde,ülkenin içinde etkin olan ve kıvıldaıyıp etki yapan bütün güçleri,bütün grupları,partileri,

sınıfları, bütün yığınları gözönüne almayı gerektirir." (L: "Çocuk Hastalığı" S:68)

"Marksizm bizi, sınıflararası ilişkide ve her tarihsel harekette bulunan somut özelliklerin açık-seçikçe ve objektifçe incelenebilir hesabını tutmaya zorlar". (L. Seçme Sayfalar, C. III, S. 175)

Yukarıdaki pasajlardan pratik olarak bize müşen üç teorik çalışma alanı açılır.

1-Başkalarının denemelerinden ders çıkarmak: Bütün dünya hareketinde ve özellikle öteki sosyalist ülkelerde özel olarak bize benzer veya bizimkilere yakın denemeler geçirmiş ülkelerde olan bitenlerden "yararlanmak"

2-Var olan kendi sınıf ilişkilerinin ve hareketlerinin doğru hesabını tutmak: Buna daha çok kendi ülkemizde gömlen genellikle işçi ve halk, özellikle sosyalist hareketlerinin ve var olmuş bulunan sınıf ilişkilerinin bilançosunu elden geldiğince özetle yapmak, onların mantık sonuçlarını çıkartmak.

3-Subjektif temaları ve şemaları değil, objektif ve sosyal güçleri gözönünde tutmak: Yani, örneğin kafalarımızda milyonlarca voltluk bir ampul gibi, yanan bilimsel sosyalizmin bilincimiz, gözlerimizi kamaştırmamasın. Cihan proletaryasının devrimci ülküsünü en bütünüyle, en özlü ve en ortodoks (özakıdeci) kaynaklarından alıp, içe sindirmeye uğraşmak nezd denli boynumuzun borcuysa, en az o denli içinde bulunduğumuz çevrenin sınıf ilişkilerini incelerken gelmiş geçmiş olayların hakkını yememek, nasılsalar öylece kavranılmalarını ve pekiştirilmelerine uğraşmak da görevimizdir.

Ayrıntılarına girince daha iyi göreceğiz. Örgüt konusunda kitabın yazdığı ideal prensiplerin, hayatta göremeyince, şu veya bu kafanın içinde aynı şeyleri buluvermiş görünmekle problemi çözümlenmiş saymayacağız. Bu prensiplerin somut hayatta hangi kerteğe dek, nasıl ve niçin uygulandıklarını arayacağız; kafalarda olduğu kadar çalışmalarda da ve sözde olduğu kadar işte de o prensiplerin uygulanmalarına uğraşacağız.

İşte burada yapılan araştırmalarımızın teorik sehpa (teslisi: üçü) özellikle bu üç noktada toplanacaktır. Onlara basarak yürüyeceğiz, ve onları bütün ileride gelecek ayrıntılarıyla açıklanmaya, geliştirmeye çalışacağız. Teorik tutamamız bunlar olacak.

Teori sehparamızı böylece kurduktan sonra, bu üçünün sentezini, partimizin teorik aktüalitesine de özet olarak uygulamayı deneyelim.

Parti için bugün, teori deyince özellikle aydınlatılmasını ve üzerinde durulmasını farz bildiğimiz ikişerden dört problem hatıra geliyor. O dört meselelerin planı şudur:

TEORİ

I-TEORİK OLARAK TEORİ

1-neye ve niçin teori

2-Kime ve nasıl teori

NEYE VE NİÇİN TEORİ

Bizde sanıldığından çok genelleşmiş bir kanı var: Parti şimdiye dek hep teoriye önem verdi, pratiği ihmal etti, denir. Yahut bu düşünce şöyle anlatılır: Bizde yeteri kadar teorici var, ancak pratikçilere muhtacı.

Bu bakımda üç yan var: 1) Haklı olduğu yan, 2) Haksız olduğu yan; 3) Karıştırdığı yan

1) Haklı yan: Yukarıki bakımda doğru bir yanın bulunduğu anlaşılmasın. Yani yukarıki bakıma hak verdirir gözükken sebep, o bakımın nedeni var demek istiyoruz.

Niçin kimileri teoriyi bizde "fazla" buluyorlar.

Göreceğiz. Türkiyede bilimsel sosyalizm, ilkin bir aydın davranışı olarak başladı. Ve çok kez sosyalizmin bütün çabalarını yayın alanında temerküz ettirdi. En çok iğitilen ve izlenim bırakan şey, legal yayınlardı.

Ne varki, bu yayınların tümüne bakıldığında bir göz atılacak olursa, orada sistematik bir ülkü propogandasından çok sosyalizme şöyle böyle değen plânsız, dağınık makale parçacıkları görülür. Bu sistemsiz tarz sekterleşmekte gecikmedi.

Zaten burjuvazinin baskısında başlamıştı. Bu şartlar altında yığınlarla temast

temasta bulunan hareket bölümü yeni şartlara uygun yeni biçimler kazanırken görünürde kalan yayınlarından yığınlaşmak isteyenler, istemiyenleri de birlikte sürükliyerek ömürlerini tükettiler. Harekette bürokrasi ve sektarizm ile başlıyan sapıtma epey gürültülüce krahlara uğradılar.

Yığın hareketinden nat ederce uzak kalan bu başlangıç, birçoklarına teoriciği suçlama vesilesini verdi. Çünkü bu birçokları, bürokrasiyi ve sektarizmi "teori" sayıyorlardı.

2) Haksız yan: Bizde teoriyi fazla görenler, genellikle Leninci Marksizme göre teorinin esasında tereddüt ediyorlar.

"Teori bütün dünya işçi hareketi denemesinin sentezleşmesidir." (Stalin: Leninizmin Meseleleri)

Ve Leninin yukarıda pekiştirdiğimiz üçüzünü hatırlamıyorlar.

Bugün bütün dünya hareketinin denemeleri, biricik dünya gerçek sosyalist partisine (III. Enternasyonalca) sentezleştiriliyor. II. Enternasyonal çağının dağınıklığından kurtulmak ve örneğin Lenin'in içinde döğüştüğü mahşer durumunu müzeye kaldırmış bulunmak, her sosyalist partisinin o büyük işte taşıyacağı yüküünü hayli den hayliye hafifletmiştir.

Ancak, hiç unutmıya gelmez: yalnızca hafifletmiştir, yoksa büsbütün ortadan kalkmış değildir... Nekadar geri, genç olursa olsunlar, bütün uluslararası örgüt seksiyonları elbet dünya işçi hareketinin denemelerini sentezleştirmekte bir iş bölümü düzenine girmek zorundadırlar.

Oysa, uluslararası genel hareket eorisi yetemez, Her seksiyon kendi alanında kendi sınıf ilişkilerini formülleştirmek zorundadır. Benzer ülkelerin denemelerinden ders alınacaktır. O derslerde edinilmiş kendi kenatlarını öne sürmek yetmez. Kendi ülkesinin sosyal güçlerini göz önünde tutarak, bizde yaşanılmış milli denemeler teorileştirilmiş midirler? Hayır.

Öyle ise bizde teori, fazla olmak şöle dursun, eksiktende daha aşağıdadır. Eğer teoriyi bir sistem ve bilimsel bir sentez sayıyorsak, teorinin en canlı bölümünde büyük bir yoklukla karşı karşıyayız.

Ortada teori denilen şey yokken, teorisyenler çoktur demek, neye benzer? Deniz bulunmayan ülkede herkesin anadan doğma kaptan olduğunu ilân etmek kadar abes (saçma) olmaz mı?